

FRANCESC ESTEVE

Perspicàcia

En el seu recent article titulat "Perspicàcia", Pau Viciano carregava sense embuts contra el Front pel País Valencià i Esquerra Republicana de Catalunya ("una altra coalició electoral sota el signe de l'esquerra i d'un nacionalisme purista", diu), acusant-los de "dividir el vot i entrebancar la consolidació del nacionalisme al País Valencià". Com que la mateixa cançó comença a sentir-se amb més o menys insistència, no serà de més que algú situe la discussió on cal i tots ens evitem malentesos.

En primer lloc, resulta sorprenent que, a banda fer propaganda explícita per una força política contra una altra, Viciano no es veja la biga a l'ull d'això que ell mateix critica: perspicàcia. Perquè ja són ganes d'enganyar-se insistir que "el Bloc es manté en la franja de l'esquerra", quan el mateix Bloc proclama que és de centre i que això de la ideologia són romanços (vegeu el congrés i les subsegüents declaracions de Pere Mayor i Ferran Puchades). És certament un prodigi de clarividència parlar d'esquerra per al BNV, quan en el mateix número d'EL TEMPS en què Viciano escriu, Mayor afirma literalment que una "franja de votants [d'Unió Valenciana] ha de saber que el Bloc existeix, i que està construint una força (...) de centre a la qual ells es poden sumar". Potser els votants d'Unió Valenciana sí que són d'esquerra (o ni que siga de centre) i els engegats pel "purisme" encara no ens n'havíem assabentat.

I això lliga amb l'altra acusació enverinada. Què és això de "nacionalisme purista"? No hi puc deixar de veure una astoradora semblança amb els exabruptes típics dels qui titllen els altres de nacionalistes tribals, irracionals i quasi racistes. Potser caldria que Viciano aclarís on rau el "purisme", i si ho és creure en els Països Catalans com a àmbit nacional. Una altra biga a l'ull quan ell mateix defineix el BNV com el "nou projecte [que] assumeix la tradició fusteriana de la pluralitat". Jo més aviat diria que la tradició fusteriana eren la racionalitat, l'esquerra i els Països Catalans. Exactament, crec, els antípodes de les picades d'ullet al blaverisme.

Definitivament, ja és hora que alguns s'acostumen a saber que no tenen el monopoli de la perspicàcia ni del "nacionalisme", i que han de triar i deixar triar. Si el BNV vol ser de centre, de nació valenciana i integrar gent d'un partit parafeixista i anticatalà, hi té tot el dret, però els qui ho defensen n'han d'assumir totes les conseqüències. Allò que no poden pretendre és que els votants que ells han abandonat "resituant-se", ara els voten a qualsevol preu, perquè sí o perquè ara sí que aconseguiran un escó. Per cert, això recorda, i molt, la cantarella que el PSOE dedicava a la UPV respecte al vot útil. Però, a més, Viciano i alguns nacionalistes valencians "centrats" ja es busquen la coartada: serà culpa d'aquests votants aliens al BNV, si ells no trauen un diputat. El centre és amplíssim i, a la dreta, els votants d'Unió Valenciana han estat legió. No els calen "puristes" independents ni esquerrans per aconseguir no un, sinó un grapat de diputats, si s'ho saben treballar i compartir amb el PP i el PSOE. Que és l'atra qüestió.

I, per acabar, no puc estarme de remarcar que Pau Viciano va signar amb Alfons Esteve, Mercè Teodoro i qui ací escriu, un document presentat al Consell Valencià de Cultura en nom de la Fundació Ausiàs March, document que després ha aparegut publicat, on demanàvem el reconeixement explícit del nom i la unitat del català i del IEC com a ens de referència normativitzadora. Ara el BNV ni defensa ja l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. Està a favor, sense empatx, de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, feta a mida del Partit Popular. Una "acadèmia" que aquest partit ha creat, usat i manipulat com li ha donat la gana, mentre, des del poder, intensificava la censura, la intimidació i els atacs contra l'ús de la llengua. O siga -i que conste que concloc amb un punt de tristor pel meu amic Pau Viciano-, que això seu i dels nacionalistes valencians "centrats" sí que és perspicàcia. Però si ells han triat, almenys que ens deixen triar als altres.

"Allò que no poden pretendre és que els votants que ells han abandonat 'resituant-se', ara els voten a qualsevol preu, perquè sí o perquè ara sí que aconseguiran un escó."

Lector de la Universitat de Liverpool